

РЕШЕНИЕ

№ 355

гр. Бургас, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АННА ИВ. ЩЕРЕВА

при участието на секретаря КИНА Н. КИРКОВА
като разгледа докладваното от АННА ИВ. ЩЕРЕВА Гражданско дело № 20232120100254 по описа за 2023 година
за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е образувано по искова молба на С. С. И. с ЕГН ***** от гр., със съдебен адрес град адвокат С. Г.-Т., **против** „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД с ЕИК ...с със седалище и адрес на управление гр.представяван от всеки двама изпълнителни директори, или от прокурист, заедно с изпълнителен директор.

С протоколно определение от 13.07.2023г. ответникът „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД е конституиран в хода на делото след настъпило на 31.05.2023г. правоприемство с ответника „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България “ КЧТ с ЕИК .../клон на чуждестранен търговец „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“ Париж, с рег. №– Франция/.

Ищцата претендира да бъде установена по отношение на ответника недължимостта на сумата от 3372,84 лв. - задължение по договор за потребителски кредит от, включващо 2631,19 лв. – главница и 741,65 лв. - просрочена лихва. Ищцата твърди, че не е подписвала такъв договор, а е научила за него от справка в ЦКР на БНБ през лятото на 2021 г.

Ответникът в срока по чл.131, ал.1 от ГПК представя писмен отговор, с който признава, че е получил сигнал от ищцата за злоупотреба с личните й данни и че тя не е подписвала процесния договор. Сочи образувана прокурорска проверка, която не е приключила. Твърди, че поради изложеното

ответникът не е предприемал действия по принудително изпълнение на процесния договор.

След съвкупна преценка на доводите на страните, на събраните по делото доказателства и на разпоредбите на закона, Бургаският районен съд намира за установено следното:

Предявеният иск е с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК.

Видно от представената от ищцата справка в Централния кредитен регистър на Българската народна банка е отразен договор, сключен между ищцата С. С.И. и праводателят на ответника - „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България “ КЧТ - договор, сключен наг. за сумата от 2631,19 лв., със срок на издължаване 01.02.2023г., платим на месечни вноски от 187,38 лв.

Ответникът представя така описания договор за потребителски кредит, сключен на 29.06.2021г., с посочен размер на кредита 2631,19 лв., платим до 01.01.2023г. на 18 месечни вноски от по 187,38 лв. В договора е удостоверено, че същият е за финансиране на стоки и услуги – стока : смарт телефон Samsung с цена 2299,99 лв. и услуга : сигурност на плащанията по групова полица №г. с премия от 331,20 лв. Съгласно т.1 страните по този договор за потребителски кредит са се съгласили предоставеният потребителски кредит да бъде изплатен пряко на упълномощен търговски партньор. Съгласно приложения Стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителски кредити /приложение № 2 към чл.5, ал.2 от ЗПК/ договорът е описан като „опосредстван чрез стока потребителски кредит“, а търговецът, на когото кредиторът заплаща цената на стоката /смартфон/ по силата на договор за финансиране на продажба на стоки е „Емаг Интернешънъл“ ООД с ЕИК Съгласно удостоверяванията от „Емаг интернешънъл“ ООД и „Еконт експрес“ ООД стока с обявена стойност 2299,99 лв. е изпратена за получател С. И., на посочения и в договора за кредит адрес гр. с товарителница №, като е получена на 01.07.2021г. в офис в гр. ... от лицето И.Г.с адрес, съвпадащ с този на кредитополучателя и адресата на пратката. Видно от приложеното към договора за кредит копие от лична карта на кредитополучателя С. И. същата е с адресна регистрация в гр., която се установява и при извършена служебна справка по делото.

Не е спорно, че по жалба на ищцата относно процесния договор за кредит е образувано досъдебно наказателно производство № 15208/ 2022г. по описа на 4 РУ – СДВР, пр.п р. 47789/ 2021г. на Районна прокуратура – София, което не е приключило до приключването на устните състезания по делото.

При така събраните по делото доказателства и установените въз основа на тях факти съдът приема, че ответникът не проведе пълно главно доказване на твърдението си, че процесният договор е подписан електронно именно от ищцата. Съобразно твърдението на ответника подписването на процесния договор за потребителски кредитг. е извършено от клиента електронно -

чрез предоставен на посочен от клиента и-мейл адрес линк за достъп до защитена клиентска зона на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България “ КЧТ /в този смисъл е уточняващата молба от 21.11.2023г. – стр.124 от делото/. При възпроизвеждане в съдебно заседание по реда чл.184, ал.2 от ГПК на представения от ответника файл на електронно подписания документ се установи, че процесният договор за кредитг. е подписан за клиента електронно с подпис, чиято валидност не може да бъде проверена, тъй като липсват каквито и да било данни индивидуализиращи автора на изявлението. Възможността за полагане на този електронен подпис е осигурена от платформа на ответника, който безспорно не е доставчик на удостоверителни услуги по смисъла на чл.19, ал.1 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги /ЗЕДЕУУ/ вр. чл.3, т.19 от Регламент (ЕС) № 910/ 2014г. на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар. Действащото право дефинира три вида електронни подписи : 1. чл.13, ал.1 от ЗЕДЕУУ – електронен подпис по смисъла на чл.3, т.10 от Регламент (ЕС) № 910/ 2014г. : „данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва“; 2. чл.13, ал.2 от ЗЕДЕУУ - усъвършенстван електронен подпис по смисъла на чл. 3, т. 11 от Регламент (ЕС) № 910/ 2014г. : „електронен подпис, който отговаря на изискванията, посочени в член 26 : свързан е по уникален начин с титуляря на подписа; може да идентифицира титуляря на подписа; създаден е чрез данни за създаване на електронен подпис, които титулярят на електронния подпис може да използва с висока степен на доверие и единствено под свой контрол; свързан е с данните, които са подписани с него, по начин, позволяващ да бъде открита всяка последваща промяна в тях.“; 3. чл.13, ал.2 от ЗЕДЕУУ - квалифициран електронен подпис по смисъла на чл. 3, т. 12 от Регламент (ЕС) № 910/ 2014г. : „усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи“. Съгласно приложимата разпоредба на чл.25, т.2 от Регламент (ЕС) № 910/ 2014г. само квалифицираният електронен подпис има правна сила, равностойна на саморъчния подпис, а съгласно чл.13, ал.4 от ЗЕДЕУУ електронният подпис и на усъвършенстваният електронен подпис могат да имат правна сила, равностойна на тази на саморъчния подпис, само когато това е уговорено между страните. По делото такава уговорка между страните не е установена, поради което се налага изводът, че електронният подпис по смисъла на чл.13, ал.1 от ЗЕДЕУУ, с който е подписан процесният договор за кредит, не удостоверява по несъмнен начин авторството именно на посоченото като клиент лице – ищцата С. И.. Представените при сключването на договора копие от лична карта на ищцата и други лични данни, до каквито могат да имат достъп различни лица, не могат да бъдат ценени като довод в подкрепа

на авторството на този електронен подпис. По изложените съображения съдът приема, че по делото не се установи чрез пълно главно доказване процесният договор да е подписан от ищцата – посочена като кредитополучател в договора. Поради това липсва реквизит на договора по чл.11, ал.1, т.27 от Закона за потребителския кредит /ЗПК/ и не може да бъде прието за установено постигнато от страните съгласие за сключване на този договор.

Тъй като договорът за кредит, като вид договор за заем, е реален, релевантно за възникването на правоотношението е реалното предаване в собственост на заемополучателя на съответната заместима вещ /чл.240, ал.1 от ЗЗД/. Процесният договор за потребителски кредит е сключен за финансиране на договор за продажба на стока /описание мобилен телефон/. На основание чл.27, ал.2 от ЗПК при предоставяне на подобен кредит за придобиване на стоки или услуги задълженията на потребителя възникват от момента на доставяне на стоката или предоставяне на услугата. В настоящото производство не се установи реалното предаване на описаната стока именно на ищцата, посочена като кредитополучател по договора. Напротив, установи се, че продаденият от „ЕмагГ Интернешънъл“ ООД телефон е предаден на трето лице – И.Г.от гр., без данни това лице да действа от името и за сметка на ищцата. Поради това съдът приема, че стоката, чиято продажба е финансирана с процесния договор за кредит, не е получена от ищцата, поради което на основание чл.27, ал.2 от ЗПК ищцата не е валидно обвързана от това кредитно правоотношение.

Изложеното обуславя извод за основателност на предявения отрицателен установителен иск.

С оглед изхода от спора ответникът дължи на ищцата направените по делото съдебни разноски в размер на 734,92 лв., включващи 134,92 лв. – заплатена държавна такса и 600 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение съгласно представения договор за правна защита и съдействие.

Мотивиран от горното, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО, че С. С. И. с ЕГН ***** от гр., със съдебен адрес град ... – адвокат С. Г.-Т., **не дължи** на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД с ЕИК ...с със седалище и адрес на управление гр., сумата от **3372,84 лв.**, включваща 2631,19 лв. – главница и 741,65 лв. - просрочена лихва по договор за потребителски кредит от 29.06.2021г., сключен с „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България “ КЧТ с ЕИК/клон на чуждестранен търговец „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“ Париж, с рег. №– Франция/.

ОСЪЖДА „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД с ЕИК ...с със седалище и адрес на управление гр., **да заплати** на С. С. И. с ЕГН ***** от гр.

....със съдебен адрес град ... – адвокат С. Г.-Т., направените по делото съдебни разноси в размер на **734,92 лв.**

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____